

[Arentoft]

man sandelig tro om igen. Der er jo tale om et samfundssystem, som har eksisteret i mange, mange år, og som det tager tid at ændre, og der er kræfter i regeringen, der er i gang med at ændre grundloven dernede, men vi hørte jo fra hr. Kelm-Hansen, at det nedgøres med det samme. Alt, hvad der kan findes af positive tegn, skal selvfølgelig fluks nedgøres, mens alt, hvad man kan finde af negativt, skal hales frem.

Derfor vil jeg koncentrere mig om anden del af forespørgslens ordlyd. Man kan også stille det spørgsmål, hvorfor der specielt fokuseres på Sydafrika, som jo er et udpræget vestorienteret land. Ja, ja, fra vesterresiden i salen kan man godt rejse det spørgsmål. At man er specielt interesseret fra østmagtside, er klart, for Sovjet søger at få størst mulig indflydelse i Afrika, bl.a. ved hjælp af cubanske tropper, og det er bl.a. de 30.000 cubanere, der står i Namibia, der forhindrer, at man får gennemført Namibias selvstændighed.

Netop i disse dage tales der meget om TV-udsendelsen »Operation Armscor«, som kom på som programændring, for at vi skulle få den hurtigst muligt. Vi har også fået udsendelsen gentaget. Der er så mange andre gode ting, vi ikke får gentaget i TV. Jeg kunne da godt tænke mig at stille det spørgsmål, om det i grunden er en TV-opgave, en opgave for Danmarks Radio, at sende et hold ned til Holland for at fotografere et hus og sige, at man kan se en dame gå ind i det, og for at konstatere, at det firma, som man vistnok havde en adresse på ved den dør, ikke eksisterer? Er det en opgave for Danmarks Radio og TV? Er det det, vi skal betale licens for, når vi har vores politi?

Hvis man vil gøre sig den ulejlighed at se på et kort over Sydafrika og undersøge, hvor mange våben Sovjet sender derned, så vil man se, hvad den vedtagne våbenembargo betyder. Det er selvfølgelig våbenembargo over for Sydafrika, som Sovjetunionen har stemt for i FN. Ikke desto mindre har jeg i Johannesburg Sunday Times for den 4. april 1982 set, at Sovjet inden for et år har forsynet Angola, Moçambique, Zimbabwe og Zambia med 135 jagerfly, 527 kampvogne, 704 pansrede køretøjer, 778 pansrede mandskabsvogne og 738 mellemstore kanoner. Det er hykleri i højeste potens.

Ved slutningen af den internationale konference om sanktioner mod Sydafrika i Paris fra den 20. til den 27. maj 1981 rettede Sydafrikas udenrigsminister, R. F. Botha, en skriftlig henvendelse til FNs generalsekretær, på det tidspunkt Kurt Waldheim, hvori udenrigsministeren bl.a. spørger: hvorfor fokuserer man – ironisk nok – på det eneste land i Afrika, hvor der virkelig sker fremskridt, og hvor de sorte i modsætning til de sorte i det øvrige Afrika får flere og flere politiske rettigheder? Bl.a. har man oprettet fagforeninger. Der er større stabilitet og sikkerhed, bedre beskæftigelsesmuligheder, højere løn, bedre boligforhold, bedre medicinsk hjælp, bedre kommunikations- og transportforhold og bedre uddannelse og meget andet. Sydafrikas udenrigsminister nævner også, at alene det beløb, der blev ofret på konferencens afholdelse, kunne have betalt mad til de 4½ millioner børn, der dør af sult hvert år i Afrika.

At man har vedtaget et hav af sanktioner i FN – jeg har en hel stak liggende fra de sidste 3 år – viser bare, hvor svagt FN er blevet. Da jeg var i FN i efteråret 1980, blev der alene vedtaget 22 sanktioner mod Sydafrika, som ingen betydning har haft.

I øvrigt, når jeg er inde på FN, er det jo også helt afsindigt – det vil jeg da godt høre et par kommentarer fra f.eks. hr. Kelm-Hansen til – at Sydafrika ikke er repræsenteret i FNs Assembly. Man har udelukket Sydafrika fra at sige ét ord i Assembly. Dets pladser står tomme. Det er også hykleri.

I virkeligheden er man godt klar over i verden, at man ikke kan undvære alle de vigtige råstoffer, man får fra Sydafrika. Kullene har været nævnt, og dem kommer vi selvfølgelig tilbage til i løbet af debatten. F.eks. importerer alene EF fra Sydafrika 98 pct. af det kobolt, man skal bruge til stålfremstilling, 80 pct. af det platin, man skal bruge, 90 pct. af det mangan, man skal bruge, og 91 pct. af det krom, man skal bruge.

Vi må heller ikke glemme, at mange, mange tusinde skibe passerer rundt om Kap Det Gode Håb hvert år, og ca. 20.000 af dem søger ind i sydafrikansk havn for at bunkre eller for at få forsyninger af anden art. Hvis der sker ændringer i noget sådant, tror jeg nok, at det vil være alvorligt for den internationale skibsfart.